

HHH

H H H

Adriana Karvaiová

Copyright © 2024 Adriana Karvaiová
Všetky práva vyhradené

Copyright © 2024 Adriana Karvaiová všetky práva vyhradené
Právo Adriany Karvaiovej byť uvedená ako autorka tohto diela sa uplatňuje v súlade so
Zákonom č. 185/2015 Z. z. o autorských právach a patentoch z roku 2015.

ISBN: 978-80-570-5658-4

Obsah

Pouličný beh.....	5
Konečne doma	8
Hráč.....	11
Ťažké časy pre H H H	15
V kaviarni	17
Ben	19
Tajomstvo H H H	21
Dôvera.....	24
Vyšetrovacia drina	28
Druhé stretnutie	31
Drsná štvrt'	34
Vynález.....	37
Všetko zlé je na niečo dobré?	40
Hrozba a útek.....	42
Droit Moral	45
Čerstvý vzduch	47
Rozlúčka	50

Pouličný beh

Benjamín zrýchlil krok, pretože neďaleko uvidel hlúčik ľudí a rozhodol sa k nim pridať. Boli to cestujúci, ktorí čakali na električku. Ako sa k nim blížil, videl, ako zopár dospelých netrpezlivo prešľapuje z nohy na nohu a podchvíľou si kontrolujú ostávajúci čas na digitálnej informačnej tabuli. Ale hĺstka študentov neďalekej školy stála temer nepohnuto, všetci do jedného oboma rukami zvierali mobilné telefóny a palce im bleskurýchlo behali po obrazovkách.

„Dobrý deň,“ ozvalo sa za Benjamínom. Keď sa otočil, uvidel, že počet vyčkávajúcich sa zvýšil o kohosi, kto po svojom príchode zo slušnosti pozdravil svoju známu. Neďaleko za ním sa ale mihla tmavá kapucňa ukrývajúca aj väčšinu tváre vysokého muža.

„Ako sa máte? Vidím, že výkvet mladosti sa opäť zmenil na bandu zombíkov,“ prišelec okomentoval dianie na zastávke. Hoci ho museli počuť snád' všetci, jeho vyhlásenie im zrejme nestálo ani za reakciu v podobe zvráštených čiel.

„Ja dobre, ďakujem. Áno, vraj vyšla ďalšia hra v tej novej aplikácii, aspoň tak som počula.“

„Ach jaj, nová hra? A to táto generácia má raz viesť štát, pracovať v nemocniciach, spravovať naše dôchodky? Pochybujem, že im zostáva čas na učenie,“ muž v strednom veku neustával v kritike.

„Prosím vás, veď sú mladí,“ obhajovala ich žena. „Majú energiu na všetko. Teraz ich obláznila nejaká nová aplikácia, zajtra príde niečo iné. To je normálne. Aha, už je tu osmička,“ prstom ukázala na prichádzajúcu električku a skutočne, tichý škripot brzd zabezpečil, že hráči ťukli povel na pauzu, len aby sa hlava-nehlava natlačili ku dverám a nedali možnosť uchmatnúť si miesto na sedenie nikomu, kto nemal dosť široké lakte.

Muž len pokrútil hlavou, ale o súboj nemal záujem. „Za desať minút príde ďalšia,“ zamrmlal si popod nos, keď mu bolo jasné, že sa všetci dnu ani len nezmestia.

Skutočne, šofér rozhodol, že cestujúci potrebujú aj nejaký vzduch na dýchanie a zavrel dvere skôr, než sa posledných asi desať ľudí stihlo drzo natískať na palubu. Benjamín ostal takisto vonku, nech sa snažil, ako chcel.

Hoci do večera ešte bolo ďaleko, jesenná obloha zatiahnutá mrakmi tmavla viac a viac. Ani muž, ktorý si hlavu zahaľoval kapucňou, nenastúpil do odchádzajúceho spoja, navyše sa ani veľmi nesnažil. Teraz, že sa zastávka vyľudnila a ostala tu len hĺstka menej pribojných pasažierov, muž sa obrátil tvárou k Benjamínovi a urobil prvý krok.

Benjamín si to ihneď všimol, pretože ho celý čas kútikom oka pozoroval. Podišiel k neďalekému novinovému stánku a predstieral záujem o najnovšie vydania bulvárnych časopisov, prezeral si vystavené exempláre, pričom nenápadne stánok obchádzal a čakal, čo spraví podozrivo pôsobiaci cudzinec.

Jeho obavy sa naplnili. Aj muž v mikine sa nenúteným krokom vydal smerom k trafike. Benjamín prestal váhať, vzal nohy na plecia a čo najrýchlejšie utekal do blízkeho nákupného centra.

Chlap takisto zrýchlil svoje prechádzkové tempo, ba priam vyštartoval rovno za ním. Už sa ani nesnažil byť nenápadný.

Na ulici sa ponevieralo niekoľko ľudí, ale nikoho pozornosť nevzbudili dvaja športovo oblečení muži, ktorí utekali s nevelkým rozostupom medzi sebou. Šport je predsa zdravý. I keď beh popri rušných cestách veľa čerstvého vzduchu neponúkal. Navyše, o Benjamínovi sa len ťažko dalo predpokladať, že je športovec – bežal ozlomkrky. A cudzinec upaľoval za ním, ale našťastie sa mu zatiaľ darilo držať si náskok.

Benjamín bol teraz nesmierne rád, že toto okolie trochu poznal. Už sa sem predtým zatúlal, keď hľadal nové inšpirácie, čo to robieval často. Teraz konečne dobehol ku skleneným dverám, za ktorými videl davu ľudí dychtiacich utrať čo najviac. Ale namiesto toho, aby sa automaticky otvorili, ho privítal nápis, ktorý oznamoval technickú poruchu a žiadal použiť vchod na južnej strane. O dobrých sto metrov ďalej.

Preblesklo mu hlavou, že sa zastaví a spýta sa chlapa, ktorý ho bezpochyby prenasledoval, kto je a čo od neho chce. Avšak teraz, keď na malý moment zastal, aby sa pozrel za seba a zdalo sa, že pred betónovým čelom budovy ostali sami, muž sa priblížil natoľko, že mu Benjamín dobre uvidel tvár. Jeho pohľad neveštil nič dobré. Navyše, medzi dvoma skokmi siahol ľavou rukou pod pravú pazuchu.

Benjamínovi viac nebolo treba. Ukázal mu päty a aby sa dostal na druhú stranu ulice, vběhol medzi autá na ceste. Dve z nich ho minuli len o vlások. Zhrození vodiči včas dupli na brzdy a len čo sa trochu pozviechali zo šoku, do diaľky ich bolo počuť nadávať na nezodpovedného blázna.

Ale on nemal čas sa ani ospravedlniť, ani obzerať. Bežal ďalej, čo mu sily stačili. Z času na čas si v odleskoch výkladov skontroloval, čo má za sebou. Nebol si úplne istý, pretože sa ulice opäť zaplnili davom, ale mal neodbytný pocit, že ktosi za ním stále má príliš rýchly krok. A preto

sa veľmi potešil, keď sa mu podarilo na poslednú chvíľu naskočiť na odchádzajúci autobus. Bolo mu jedno, kam má spoj namierené, a ani mu nevadilo, že mu dvierka pri zatváraní privrzli ruku.

S úľavou si vydýchol, keď tieň na ulici rezignovane spomalil, chvíľu sa pozeral na zadné svetlá autobusu, potom sa obrátil opačným smerom.

Konečne doma

„Neviem, čo po mne chcel,“ prehovoril Benjamín do prázdnej miestnosti. Ešte stále sa chvel od strachu. „Ale som si istý, že išiel po mne, mal ma vytipovaného. Priznám sa, takmer som hodil bobok.“

Tvár si zaboril do dlaní. Ako kôpka nešťastia sedel na jedinom kuse bytového nábytku v tejto rozľahlej hale – na pohovke oproti niekoľkým obrovským obrazovkám. Jej zadná časť sa opierala o masívny kancelársky stôl obložený štyrmi ďalšími monitormi, podsvietenou klávesnicou a všakovakým počítačovým príslušenstvom. Svoje miesto tu mala aj divná helma, prázdne obaly od jedla, špinavé poháre a vôbec, neporiadok na vysokej úrovni.

„Musím sa odteraz tej štvrti vyhýbať. Keď sa nad tým zamyslím, začal ma sledovať takmer presne na tom istom mieste, kde ma pred týždňom oslovil ten muž v obleku. Vieš, čo mi hral na city, vraj by som sa mal zamerať na vyššie ciele, než videohry. Rovno mi mohol povedať, že spasím ľudstvo,“ Benjamínova nervozita sa stupňovala a začínal bľabotať. „No dobre. Dosť bolo rečí. Idem si celú naháňačku rýchlo zaznamenať, môže sa na niečo hodiť.“

Vstal z pohovky, len aby si sadol do pohodlného kancelárskeho kresla pri stole za ňou. Na hlavu si nasadil prilbu, na obe zápästia si pripevnil pásy s elektródami, našiel si polohu, v ktorej mohol pohodlne zotrvať hoci aj hodinu a namieril myš nad správnu ikonku, aby spustil program na počítači.

„Ešte čosi mi vrta hlavou,“ pokračoval v samovrave a ukazovák nechal zdvihnutý nad tlačidlom myši, „ale nechcem si vytvárať falošné spomienky. Zdá sa mi, že som tú tvár už kdesi videl. Najčistejšie bude, keď si nahrám dnešný obraz a neskôr porovnam záznamy.“

Benjamín sa odmlčal a konečne dovolil končeku prsta vydať príkaz poslušnému softvéru. Potom sa trochu na stoličke usalašil, ale len zo zvyku. Tentoraz to netrvalo dlho a mohol svoj výstroj odložiť. Zosnímaný výjav len uložil do pamäte, ani si neskontroloval, či snímky na seba logicky nadväzujú a či sú zachytené úplne všetky. Ešte stále sa celkom nepozviechal zo šoku, preto sa nemienil vecou zaoberať dlhšie, než považoval na nevyhnutné.

Vedel, že potrebuje rutinnú činnosť, aby sa zotavil, a tak sa rozhodol skontrolovať svoje financie a reakcie klientely.

Najprv sa pre zlepšenie nálady prihlásil do svojho účtu na nadnárodnej finančnej platforme. Sem zisky z predaja prúdili a zväčša tu aj ostávali, na bankový účet si preposielal len omrvinky potrebné na živobytie, ktoré nevzbudia pozornosť úradov. Podľa očakávaní ho znovu nadchla